4. Weliswaar ligt dus de voor de oogst van 1978 voorgestelde steun gemiddeld enigszins lager dan die voor 1977 (326 RE/ha voor 1978 tegen 335 RE/ha voor 1977), doch hiermee kan toch een gemiddelde ontvangst per hectare (met inbegrip van het steunbedrag) van 3 291 RE in 1978 tegenover 3 179 RE in 1977 worden bereikt. Bovendien kunnen de uitgaven van het EOGFL daardoor met 600 000 RE worden ingekrompen.

5. Op grond van deze vaststellingen hecht het Comité zijn goedkeuring aan het Commissie voorstel.

Gedaan te Brussel, 22 mei 1979.

De Voorzitter
van het Economisch en Sociaal Comité

F. BADUEL GLORIOSO

Advies inzake een voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad tot vaststelling van de voorwaarden waaronder een persoon een douaneaangifte kan indienen

De tekst waarop de adviesaanvrage betrekking heeft is bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 29 van 1 februari 1979, blz. 3.

A. JURIDISCHE GRONDSLAG VAN HET ADVIES

Op 2 februari 1979 heeft de Raad besloten het Economisch en Sociaal Comité overeenkomstig de bepalingen van artikel 198 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap over bovengenoemd voorstel te raadplegen.

B. ADVIES VAN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

Het Economisch en Sociaal Comité heeft beraadslaagd over zijn advies inzake voornoemd onderwerp tijdens zijn op 22 en 23 mei 1979 te Brussel gehouden 168e zitting.

Dit advies luidt als volgt:

HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ,

Gezien het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, met name artikel 198,

Gezien het verzoek van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 2 februari 1979 om advies,

Gezien het op 20 februari 1979 door zijn Bureau genomen besluit, de Afdeling voor industrie, handel, ambacht en dienstverlening met het opstellen van een advies inzake dit onderwerp te belasten,

Gezien het door genoemde Afdeling op 25 april 1979 opgestelde advies,

Gezien het mondelinge verslag van de heer Marvier, rapporteur,

Gezien de beraadslagingen tijdens de 168e zitting van 22 en 23 mei 1979 (vergadering van 22 mei 1979),

BRENGT VOLGEND ADVIES UIT,

dat met algemene stemmen is goedgekeurd.

I. Algemene opmerkingen

1.1. In de eerste plaats verwijst het Comité naar zijn advies van 17 juli 1974 inzake het „Voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake de harmonisatie van de procedures voor het in het vrije verkeer brengen van goederen".

Het Comité heeft dit voorstel destijds onder voorbehoud van een aantal bijzondere opmerkingen goedgekeurd. Al bijna vijf jaar wacht dit voorstel bij de Raad op behandeling.

In het voorstel voor een verordening (thans niet meer een richtlijnvoorstel) „tot vaststelling van de voorwaarden waaronder een persoon een douaneaangifte kan indie-

nen" wordt, onder toevoeging van een aantal modaliteiten, de reeds in het richtlijnvoorstel opgenomen definitie van aangever overgenomen. Samenvoeging van de artikelen 2 en 4 van het verordeningsvoorstel levert namelijk de volledige inhoud van artikel 3 van het richtlijnvoorstel op.

Het Comité verbaast zich erover dat een richtlijn waarvan destijds werd beweerd dat zij aan een dringende behoefte voldeed, zo lang bij de Raad geblokkeerd blijft. Voorts stelt het vast dat hiervan in de toelichting bij het onderhavige verordeningsvoorstel geen gewag wordt gemaakt en dat evenmin wordt uitgelegd waarom het thans noodzakelijk is in een verordening een gedeelte van de bepalingen van een richtlijn over te nemen, te meer daar een aantal bepalingen van dit richtlijnvoorstel ondertussen werd gewijzigd.

1.2. Na deze opmerking wijst het Comité erop dat het het reeds genoemde richtlijnvoorstel destijds heeft goedgekeurd en het dus thans ook moet instemmen met de poging om een communautaire definitie van „douaneaangever" te geven.

1.3. Het verordeningsvoorstel is gebaseerd op artikel 235 van het Verdrag, dat eenparigheid van stemmen in de Raad vereist. Het Comité vraagt zich echter af of het uiteenlopen van standpunten, dat de goedkeuring van voornoemd richtlijnvoorstel door de Raad in de weg staat, ook nu niet tot een soortgelijk resultaat ten aanzien van het onderhavige voorstel voor een verordening zal leiden. Er zal in ieder geval voor moeten worden gezorgd dat beide teksten tegelijkertijd kunnen worden toegepast.

1.4. Het Comité wijst er verder op dat het onderhavige voorstel juridisch uitsluitend op de douaneaangifte als zodanig betrekking heeft.

Alle andere voorwaarden en formaliteiten waaraan bij invoer doorgaans moet worden voldaan, zoals belastingaangiften, statistieken, valutacontroles enz., vallen buiten het onderhavige verordeningsvoorstel en blijven tot de bevoegdheid van de Lid-Staten behoren.

1.5. De vrees is dan ook gewettigd dat de bepalingen van deze nieuwe tekst opnieuw op losse schroeven komen te staan; de Lid-Staten mogen immers voor het vervullen van nationale formaliteiten eisen dat voldaan wordt aan voorwaarden die zij zelf vrijelijk mogen opstellen en die uiteraard niet met de in de nieuwe verordening vastgelegde beginselen zouden stroken.

Hoewel het in het vrije verkeer brengen van goederen overeenkomstig communautaire voorwaarden en het in het handelsverkeer brengen van goederen overeenkomstig nationale voorwaarden, de jure twee nauwkeurig afgebakende handelingen zijn, kunnen deze de facto slechts bij uitzondering worden onderscheiden. In verreweg de meeste gevallen worden deze formaliteiten in één keer vervuld, waarbij uiteraard aan de meest restrictieve voorwaarden moet worden voldaan.

Het Comité ziet wel in dat Lid-Staten die zich tot dergelijke restrictieve praktijken zouden laten verleiden, wegens het belemmeren van het vrije verkeer van goederen zouden kunnen worden vervolgd. Toch mag zijns inziens niet worden volstaan met een op een richtlijn en een verordening gebaseerde rechtsregeling die niettemin de tussenkomst van het Hof van Justitie vereist om in de praktijk effect te sorteren.

Weliswaar stemt het Comité met het onderhavige voorstel in, maar toch vraagt het zich af of de huidige moeilijkheden hiermee werkelijk kunnen worden opgelost.

II. Bijzondere opmerkingen

2.1. *Preambule*

Het Comité zou graag zien dat het in de Toelichting onder (c) vermelde beginsel, namelijk dat „elke in de Gemeenschap gevestigde persoon (moet) kunnen worden gemachtigd een douaneaangifte in te dienen, ongeacht de Lid-Staat waar de douaneformaliteiten worden verricht", woordelijk wordt overgenomen in de preambule van de verordening.

2.2. *Artikel 2*

Volgens het Comité moeten de woorden „elke persoon die in staat is het betrokken goed (. . .) alsmede alle bescheiden . . ." worden opgevat als „elke persoon die de facto en de jure in staat is . . .".

2.3. *Artikel 3*

Dit artikel bevat de belangrijkste nieuwe bepalingen ten aanzien van de eerder ingediende richtlijn. De inhoud ervan moet dan ook bijzonder duidelijk zijn. Het Comité ziet in dat met dit artikel wordt beoogd douaneaangiften voor alle douaneregelingen mogelijk te maken, terwijl het richtlijnvoorstel alleen gold voor het in het vrije verkeer brengen van goederen en Verordening (EEG) nr. 222/77 inzake het communautair douanevervoer, die bepaalt dat iedere in de Gemeenschap woonachtige persoon een aangifte voor communautair douanevervoer mag indienen, in een aantal Lid-Staten restrictief is toegepast op dat punt. Volgens het Comité moet de „douaneaangever" voor alle douaneregelingen een aangifte kunnen indienen, maar dan zou de huidige tekst verbeterd moeten worden.

De bepalingen van artikel 3, lid 2, zijn namelijk zo geformuleerd dat hieruit kan worden gelezen dat douaneaangiften die met een verbintenis, een vergunning enz. samenhangen, alleen op eigen naam en voor eigen rekening mogen worden ingediend. Hierdoor zouden alle douaneregelingen, behalve die welke betrekking hebben

op het in de handel brengen, worden geëlimineerd. Alleen het in lid 1, sub b), bedoelde geval (op eigen naam, maar voor rekening van anderen) levert hier gevaren op. Het Comité stelt daarom voor aan het slot van lid 2 de volgende zin toe te voegen:

„Op de in onderhavige verordening vastgestelde voorwaarden mag ook een andere persoon deze douaneaangifte opstellen op naam en voor rekening van de houder van de vergunning of van het opvraagbare document."

2.4. *Artikel 3, lid 3, tweede alinea*

Hoewel het Comité inziet dat deze bepaling noodzakelijk is voor de douaneautoriteiten, is het toch van oordeel dat de aangever wel voor een zeer gecompliceerde taak kan komen te staan indien hij het bewijs moet leveren van het rechtskarakter van zijn tussenkomst. De betrekkingen de facto en de jure tussen lastgever en lasthebber vallen onder het nationale handelsrecht of, wanneer de douaneaangifte betrekking heeft op een vervoerscontract, onder internationale overeenkomsten waarvan de Lid-Staten partij zijn. In alle gevallen is de beoordeling van de bewijsmiddelen een zaak van de Lid-Staten en niet van de Commissie. Ten einde de moeilijkheden te voorkomen die met de bewijslevering inzake vertegenwoordigingsbevoegdheid kunnen zijn verbonden, is het voldoende dat de gevolmachtigde zonder bevoegdheid wordt behandeld als douaneaangever. Deze regeling heeft praktisch nut, aangezien zij de douane-instanties ontslaat van de plicht een min of meer ingewikkeld onderzoek in te stellen ter opsporing van degene die de douanerechten verschuldigd is.

2.5. *Artikel 5*

Artikel 5 biedt de mogelijkheid tot uitsluiting van het recht, goederen voor rekening van een ander aan te geven.

Bij de huidige formulering rijzen twee vragen:

a) om deze bepaling te kunnen toepassen, moet een soort register worden opgesteld, dat uiteraard moeilijk kan worden bijgehouden;

b) de voor de uitsluiting bevoegde autoriteiten worden niet genoemd. Wordt de Commissie bedoeld, of de Lid-Staten? Gaat het om inbreuken op de communautaire of op de nationale wetgeving?

Indien de definitieve tekst in deze aangelegenheden geen uitsluitsel geeft, dient artikel 5 te worden geschrapt.

2.6. *Artikel 6*

Het Comité verwijst hiervoor naar de talrijke reeds eerder door hem uitgebrachte adviezen; proliferatie van verordeningen en bevoegde comités moet volgens hem worden vermeden. Het stemt daarom in met het genoemde „Comité algemene douanereglementering", op voorwaarde dat de werkzaamheden van dit comité de werkzaamheden van bestaande comités niet overlappen. Het merkt bovendien op dat alle teksten betreffende de douaneaangifte en de inklaringsprocedures zo spoedig mogelijk in één juridische tekst zouden moeten worden gebundeld, zonder dat daardoor de inwerkingtreding van onderhavige verordening en van andere in behandeling zijnde ontwerpen wordt vertraagd.

2.7. *Artikel 6, tweede alinea*

Het Comité merkt op dat met de genoemde richtlijn het richtlijnvoorstel inzake het in het vrije verkeer brengen wordt bedoeld dat bij de Raad in behandeling is; in de tekst waarover het Comité zich destijds heeft uitgesproken zijn talrijke wijzigingen aangebracht, waarvan het niet op de hoogte is gesteld.

Gedaan te Brussel, 22 mei 1979.

De Voorzitter
van het Economisch en Sociaal Comité

F. BADUEL GLORIOSO